

stelijk een *Woord over de Cholera*, niet te gewagen. Zijne Akademische Redevoeringen in 1794, 1798 en 1810 worden door deskundigen geroemd. Hij was Lid van onderscheidene Genootschappen, en Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Hij stierf gelijk hij leefde, als Christen. Zeker zal van wege de Eerste Klasse waardiger hulde aan zijne nagedachtenis bewezen worden, dan ik, onkundige, kan toebrengen.

Op den 14^{den} Mei II. overleed de beroemde Fransche Natuurkenner **GEORGE LEOPOLD CHRETIEN FREDERIC DAGOBERT CUVIER**, in den ouderdom van 63 jaren. Het is onnoodig, en zou althans mij niet voegen, zijne hooge en buitengewone verdiensten in het vak der Natuur- en Ontleedkunde te vermelden. Hij was Lid van schier alle wetenschappelijke Genootschappen in Europa. Zijn algemeene roem, zijne werken spreken beter van hem, dan eenig lofredenaar doen kan, en echter spreekt ieder van zijne verdiensten. Zijn dood was eene treurmaar voor alle Natuurkundigen niet alleen, maar ook voor allen, die in andere opzichten hoogen eerbied betoonden voor zijne ongemeene juistheid van oordeel, vlugheid en edelaardigheid, voor zijne bekwaamheid als Staatsraad, bestendig Sekretaris van de Fransche Akademie, Pair van Frankrijk en Raad voor het openbaar Onderwijs. Hij bezocht, als zoodanig, met den Heer NOËL, in November 1811, de toenmalige Hollandsche Departementen, en het door hem uitgebragte Verslag over ons lager Schoolwezen beschaamde deswegens het gebiedend Frankrijk. Door het op ons te wijzen wilde CUVIER in Frankrijk ware verlichting en beschaving leeren kennen en bevorderen. Het heeft naar CUVIER niet geluisterd, en plukt de vruchten eener hoog opgeschoten ijdele volksverbeelding, zonder wortel van gepaste en algemeene volkskennis tot ware burgerlijke pligten, tot kalm en verstandig genot van vrijheid.

Drie Korrespondenten verloor de Eerste Klasse; **BUSCH, NIEBUHOF**
en